

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА ЛИЦЕНЦИРАЊЕ
СТЕЧАЈНИХ УПРАВНИКА

- Дисциплинско веће -
IX број: 34-464/2025-С
Датум: 14. мај 2025. године

Дисциплинско веће Агенције за лиценцирање стечајних управника, Београд, Теразије 8, именовано Решењем Управног одбора Агенције број: I -01-299/2025-8 од 26. фебруара 2025. године, у саставу: Бранислав Маринковић, председник дисциплинског већа, Милош Бојовић и Ђорђе Јокић, чланови дисциплинског већа, Катарина Павичић и Игор Вучковић, заменици чланова дисциплинског већа, на основу чл. 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15) и чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/18 – други пропис-аутентично тумачење и 2/2023-одлука УС), у дисциплинском поступку IX број: 34-464/2025 који се води против стечајног управника Милутина Протића из Београда, покренутом по предлогу супервизора VI-24-160/2025-2 од 12. марта 2025. године, на седници већа одржаној 14. маја 2025. године, једногласно је донело

РЕШЕЊЕ

I Стечајном управнику Милутину Протићу из Београда, број лиценце 155-2126, ИЗРИЧЕ СЕ мера ЈАВНА ОПОМЕНА и НОВЧАНА КАЗНА у висини од 1.000.000,00 динара због тога што је утврђено да је, обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку над стечајним дужником ЈУГОХЕМИЈА ад у стечају, који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 144/21, починио неправилности у раду, и то:

није поступао савесно, професионално и са пажњом доброг стручњака са имовином стечајног дужника јер је у моменту када је стечајном дужнику пресудом Привредног суда у Београду 29 П 1053/22 од 01.03.2024. године поново досуђено потраживање и то у износу од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате, исто продао купцу ДОО Goya Marketing Pančevo, као једином понуђачу за цену у износу од 64.600.000,00 динара, у поступку јавног прикупљања понуда, а по основу Уговора о купопродаји од 01.08.2024. године, иако је знао да су дужници: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, финансијски ликвидни те да би стечајни дужник у целини наплатио досуђено потраживање,

на који начин је *причинио штету стечајној маси и повериоцима због непотпуног намирења*, с обзиром на то да је досуђено потраживање главног дуга са обрачунатом каматом на дан закључења уговора 01.08.2024. године износило 255.944.338,76 динара, те да је разлика између досуђеног износа на дан закључења уговора и исплаћене купопродајне цене износила 191.344.338,76 динара, и *погодовао трећем лицу – купцу ДОО Goya Marketing Pančevo*.

чиме је извршио повреду одредби члана 2, 5. и 27. став 4. Закона о стечају („Службени гласник РС“ бр. 104/09, 99/11-и др. закон, 71/12 – одлука УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) и повреду одредби члана 2, 3, 4. и 6. Кодекса етике за стечајне управнике („Службени гласник РС“ број 11/10), а које радње и повреде прописа су имале значајан

негативан утицај и последице на стечајну масу и повериоце у смислу члана 3ђ став 3. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника ("Сл. гласник РС", бр. 84/2004, 104/2009 и 89/2015),

а што је оцењено као тежа повреда дужности стечајног управника, у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

II Стечајни управник Милутин Протић из Београда је дужан да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од пријема овог решења на уплатни рачун јавних прихода бр. 840-743321843-94 - приходи од новчаних казни за прекршаје, шифра плаћања 253 са позивом на број одобрења: 890182511958710277, модел: 97, и да доказ о уплати достави Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

О б р а з л о ж е њ е

Над радом лиценцираног стечајног управника Милутина Протића из Београда лиценца број 155-2126, извршен је надзор од стране овлашћеног супервизора Агенције за лиценцирање стечајних управника (у даљем тексту: Агенција), на основу члана 3г Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 104/09 и 89/15), члана 26. Закона о стечају, члана 3. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника („Службени гласник РС“ број 35/10), увидом и анализом документације предмета стечајног дужника ЈУГОХЕМИЈА АД у стечају, Београд, који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 144/21, у ком поступку именовани обавља послове стечајног управника.

По спроведеном поступку испитивања рада стечајног управника супервизор је сачинио извештај VI-24-160/2025-2 од 12. марта 2025. године којим је констатовао да постоје неправилности у раду именованог стечајног управника и поднео је предлог за покретање дисциплинског поступка.

Уочена неправилност у раду огледа се у томе што стечајни управник обављајући дужности у стечајном поступку над стечајним дужником ЈУГОХЕМИЈА АД у стечају, Београд, који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 144/21, није сачекао исход парничног поступка већ је у завршници парничног поступка, и то након пресуде донете у поновљеном поступку у корист стечајног дужника у предмету П 1053/24 од 01.03.2024. године и месец дана након донете другостепене пресуде Пж 2528/24 од 26.06.2024. године којом је потврђена првостепена пресуда, извршио продају потраживања досуђеног у корист стечајног дужника у износу од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2007. године па до исплате (укупно: 256.492.796,08 динара) и дана 01.08.2024. године закључио Уговор о купопродаји потраживања за износ од 64.600.000,00 динара, на који начин је пропустио да у име и за рачун стечајног дужника наплати досуђено потраживање главни дуг са каматом у износу од 256.492.796,08 динара од тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд а све имајући у виду да су наведена привредна друштва финансијски стабилна, ликвидна и да послују са добитком. Супервизор је констатовао повреду одредби члана 2, 5 и члана 27. став 4 Закона о стечају и повреду одредби члана 2. и 4. Кодекса етике за стечајне управнике. Налазећи да почињене неправилности у раду стечајног управника, утврђене приликом надзора над радом стечајног управника, представљају тежу повреду дужности,

супервизор је предложио покретање дисциплинског поступка пред дисциплинским већем Агенције.

Дисциплинско веће Агенције је, у складу са чланом 3д Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника, доставило стечајном управнику извештај супервизора са предлогом за покретање дисциплинског поступка, са позивом да се на исти изјасни у року од 8 дана и изнесе све чињенице и околности и приложи или предложи све доказе од значаја за одлуку дисциплинског већа о дисциплинској одговорности.

По наведеном позиву да се изјасни на предлог за покретање дисциплинског поступка, стечајни управник је доставио изјашњење дана 28. априла 2025. године.

У свом изјашњењу стечајни управник је истакао да су разлози за покретање дисциплинског поступка неосновани и нетачни, те да је сам предлог конструисан на тенденциозан начин уз игнорисање постојећег чињеничног стања. Указао је да је по преузимању предмета 144/21 од 04.11.2021. године и проглашењу банкротства стечајног дужника, дана 09.12.2021. године, као стечајни управник покренуо процедуру продаје имовине стечајног дужника, у свему у складу са одредбама Закона о стечају и Националном стандарду о управљању Стечајном масом бр.5. Даље је навео да је сама активност процене целисходности уновчења имовине стечајног дужника продајом имовинске целине коју чини утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ, и то предметна парница 29 П 1053/22 подразумевела и ангажовање лиценцираног проценитеља ради израде одговарајуће Процене и мишљења о исходу спора/парнице. Истакао је да је супервизор и сам потврдио да је извршио увид у поменуту процену, што је констатовано у Извештају. Ипак указује, да супервизор није констатовао да процена има две варијанте обрачуна камате и то почевши од 22.10.2007. године и варијанта обрачуна камате од првог пресуђења из 2019. где проценитељ децидно истиче да постоји неизвесности у погледу правоснажне одлуке по питању датума обрачуна камате. Дакле, према овој процени, у варијанти обрачуна камате почевши од 22.10.2007. године износ процењене вредности је 322.989.417,02 динара, а у другој варијанти где је обрачун камате извршен почевши од датума 25.12.2019. године износ процењене вредности је 153.078.806,68 динара. Појаснио је да је за разумевање свеукупног/даљег тока ове парнице битно навести да је иницијалним тужбеним захтевом тражен обрачун камате од датума пресуђења, а не од датума настанка обавезе за тужене. Овај тужбени захтев поднет је 2017. године, тј. пре покретања стечаја, док је по преузимању предмета, стечајни управник, преко пуномоћника, тражио преиначење на начин да се камата обрачуна почевши од 22.10.2007. године. Истакао је да сама чињеница да је стечајни управник у реализацији продаје кренуо од варијанте према којој је процењен/обрачунат већи износ, јасно указује да је на тај начин поштовао начела дефинисана одредбама чл. 2, 3 и 5 Закона о стечају, те да сматра да наведене чињенице нису констатоване у спорном извештају Супервизора. Даље је навео да имајући у виду да је на рочишту дана 05.09.2023. године на предлог и инсистирање тужених одређено допунско вештачење, у том тренутку је постало јасно да ће закључење главне расправе и доношење пресуде бити пролонгирано до даљњег. Прелиминарна процена је била да би било реалистично да се главна расправа закључи у првом кварталу 2024. године. У вези са тим, а обзиром да је прва продаја била неуспешна, навео је, да је у конкретном околностима процењено да уколико би се друга продаја одржала 24.11.2023. године како је претходно заказано да би и она готово извесно такође била неуспешна, те би самим тим у свакој наредној продаји почетна вредност продаје била још мала што би за коначну последицу имало и

лошије намирење поверилаца. Управо на темељу овакве процене, а из искључиво из разлога целисходности и водећи се интересима стечајне масе донета је одлука да се наредни термин продаје одреди после првостепене одлуке суда, јер је процена да ће у таквој ситуацији продаја бити далеко привлачнија за потенцијалне купце. Указао је да је ова информација достављена кроз квартални извештај (октобар-децембар 2023) суду, одбору поверилаца и Агенцији, што супервизор наводи у свом Извештају. Даље је навео да дана 01.03.2024. године Привредни суд у Београду доноси неправоснажну/поновну првостепену пресуду П 1053/22 која је повољна за стечајног дужника јер пресуђује на име регреса износ од 78.107.105,00 динара на име главног регресног дуга и са обрачуном законске затезне камате почевши од датума 22.10.2007. године. Након тога, указао је да стечајни управник управо поступајући у складу са Кодексом етике, начелима стечајног поступка и са пажњом доброг стручњака, анализирао неправоснажну/првостепену пресуду пресуду нарочито узимајући у обзир: урађену процену са неизвесношћу у коначни исход (посебно по питању од ког датума ће бити досуђена Ззк), чињеницу да се по редовном току ствари, и искуствено, другостепена одлука ПАС чека и до 2 године (уобичајено 1-1,5 година), посебно имајући у виду да су се у конкретном случају жалили и тужени и стечајни дужник (напомиње да предходна одлука ПАС-а по жалби на првостепену пресуду чекала скоро две године). Даље је указао да је приликом предметне анализе коришћено и мишљење ангажованог адвоката који је иначе и водио предметни спор односно заступао стечајног дужника, а са којим је благовремено упознат како Одбор поверилаца, тако и стечајни судија. У предметној правној анализи стања у спору након донете првостепене пресуде са проценом коначног исхода спора, адвокат детаљно образлаже разлоге за сумњу у другостепену потврду од стране ПАС-а, који се преваходно заснивају на оцени основаности ожалбених навода тужене стране и то посебно у оном делу који се односи на моменат од када ће бити досуђена Законска затезна камата почев од 22.10.2007. године. Ово пре свега, из разлога што не постоје докази о томе да је тужилац претходно (било када) позвао тужене да измире свој део дуга по основу регреса пре подношења тужбе, нити их је уопште обавестио о овој чињеници. Због тога тужени нису знали, нити су могли знати да је тужилац као јемац-платац исплатио предметни кредит уместо главног дужника. Како се моменат досуђења Ззк везује за доспелост обавезе, а у конкретном спору за чињеницу сазнања за настанак обавезе и доспеће у њеном испуњењу, адвокат је сматрао да нема правног основа за досуђење Ззк почетни од дана исплате дуга, како је првостепеном пресудом било досуђено. Други, а можда већи проблем, по мишљењу адвоката се односио на питање самог основа постављеног тужбеног захтева, односно чињеницу да у списима предмета не постоје јасни писани докази који би упућивали на то да је у тренутку исплате кредита постојао захтев банке према главном дужнику (нити према тужиоцу као једном од јемаца-платаца) за исплату доспелог дуга по основу кредита, нити обавештење да су рате кредита доспеле. Наведено у кумулацији са неспорном чињеницом да главни дужник/корисник кредита у тренутку исплате од стране тужиоца, није био у блокади, па се сходно томе може претпоставити да је био солевентан и да је сам могао извршити плаћање. То онда доводи у питање правни интерес тужиоца за исплату предметног кредита. Када се на ово дода и чињеница да су корисник кредита и тужилац као јемац платаца били повезана правна лица у тренутку исплате, то додатно доводи у сумњу основ извршеног плаћања па самим тим и основ тужбеног захтева. Имајући у виду све горе наведене чињенице стечајни управник је сматрао да о настанку започете продаје, узимајући у обзир урађену процену, као и мишљење адвоката, о свему обавести Одбор поверилаца, а потом и стечајног судију. Намера тражења додатне сагласности Одбора поверилаца лежи у томе што исти сва своја три члана представља већинске повериоце од око 80% свих потраживања. У том смислу, стечајни управник је навео а посебно

имајући у виду у том тренутку лошу ликвидност стечајног дужника (ову чињеницу посебно треба имати у виду), као и веома могућ дуг период чекања на одлуку ПАС-а, по жалбама парничних странака, Одбор поверилаца доноси једногласно одлуку о наставку продаје утужене парнице која је у том моменту 01.03.2024. године провстепено/ не и правоснажно пресуђена. Одлука Одбора повериоца за наставак продаје је донета 06.06.2024. године, и њоме се даје сагласност за наставак продаје утуженог потраживања. У ову одлуку супервизор је имао увид и то потврђује у свом извештају. Указао је да је после свих извршених анализа и консултације са стечајним судијом, укључујући и анализу ликвидности тужених (која је била позитивна), стечајни управник поступајући у складу са одредбама Закона о стечају, Националним стандардима о управљању стечајном масом бр. 5 покренуо законску процедуру ради заказивања друге јавне продаје. Сходно томе, стечајни управник је доставио обавештење о намери, плану, начину, методи и роковима продаје, стечајном суду, одбору поверилаца, као и Агенцији дана 11.06.2024. године у коме информише поменуте инстанце, да након неуспешне прве продаје која је била одржана дана 15.09.2023. године намерава да огласи другу продају методом јавног прикупљања понуда, која би била заказана за 26.07.2024. године. Оглас којим се оглашава друга продаја навео је да је објављена на порталу Агенције дана 26.06.2024. године, у дневним листовима данас дана 27.06.2024 и дневном листу Курир дана 26.06.2024. године. Уз допуну купопродајне документације стечајни управник је доставио и већ поменути Извештај у спору са мишљењем и процени исхода који је сачињен од стране адвоката Уроша Пантовића дана 20.05.2024. године. Даље је навео да имајући у виду је друга продаја била успешна поступајући стечајни судија дана 15.08.2024. године доноси решење, којим констатује да је закључењем Уговора о купопродаји утуженог потраживања од 01.08.2024. године између стечајног дужника као продавца и Goya marketing doo Панчево као купца извршена продаја утуженог потраживања на име регреса. У овом решењу у ставу II наводи се да по правоснажности решења и дате сагласности стечајног управника, купац из става један изреке стиче право да ступи у парницу 29 П 1053 као нови тужилац. Предметно решење је ожалбено од стране тужених, коначно, Привредни апелациони суд је решењем 8Пвж 301/24 од 09.10.2024. године одбацио жалбе Delhaize Serbia d.o.o и Delta Real Estate d.o.o те потврдио решење Привредног суда у Београду Ст 144/21 од 15.08.2024. године у његовом суштинском делу - ставу I изреке. Сматра да је закључак супервизора у извештају, да стечајни управник није поступао са пажњом доброг стручњака јер је у завршници парничног поступка, а након донете пресуде у поновном поступку у корист стечајног дужника, наставио поступак продаје, огласио продају предметног потраживања, и месец дана након другостепене пресуде донете у корист стечајног дужника извршио продају и дана 01.08.2024. године закључио Уговор о купопродаји потраживања у парници, те да је поступајући на наведени начин стечајни управник пропустио да у име и за рачун стечајног дужника од дужника стечајног дужника наплати потраживање по пресуди П. 1053/24 од 01.03.2024. године које са каматом на главни дуг износи 256.492.796,08 динара, имајући у виду да су дужници-тужени друштва која су финансијски стабилна, ликвидна и да послују са добитком, те је тиме својим несавесним, непрофесионалним и нецелисходним поступањем оштетио стечајну масу и повериоце за износ ненаплаћеног потраживања, супротан чињеничном стању које постоји у конкретном случају, те да је такав у потпуности без основа. Наиме, сматра да супервизор приликом артикулисања спорног закључка и налаза у потпуности игнорише (свесно или несвесно) односно пропустио да констатује и утврди, кључну чињеницу за оцену спроведених радњи стечајног управника у конкретном случају, а то је моменат сазнања стечајног управника за пресуду Привредног апелационог суда Пж.2528/24 од 26.06.2024. године. Са тим у вези, сматра да је од есенцијалне важности за доношење одлуке у овом

дисциплинском поступку, уважавање и констатовање неспорне чињенице да је стечајни управник пресуду ПАС од 26.06.2024. године запримио прско свог пуномоћника у спору тек дана 05.08.2024. године. У вези са наведеним указао је да ова пресуда јесте донета 26.06.2024. године, али да је стечајни управник могао да се упозна са садржином исте тек по њеном пријему и то дана 05.08.2024. године када га је адвокат Урош Пантовић обавестио о томе. Ово конкретно значи и неспорно упућује на то да је стечајни управник стекао сазнање о томе да је одлуком ПАС-а потврђена првостепена одлука у парници у делу који се односи на досуђени износ главног дуга и обрачун Ззк, односно да је првостепена пресуда у том делу постала правоснажна тек након што је поступак друге јавне продаје у потпуности спроведен и реализован. Дакле, навео је да стечајни управник сазнаје да је досуђено потраживње постало правоснажно тек након су већ спроведене све побројане у поступку друге продаје. Сматра да се супервизор по природи ствари никао није могла упуштати у оцену савесности, професионалности, целисходности поступања као и исказаног степена пажње доброг стручњака, пре него што је утврдила у ком моменту је стечајни управник сазнао за одлуку ПАС-а односно да ли је он знао или је могао да зна за садржину исте током спровођења друге продаје. Ово питање сматра да представља кључну чињеницу на темељу које се треба и мора ценити савесност, професионалност и одговорност стечајног управника у конкретној ситуацији, као и сама извршити коначна процена целисходности друге продаје предметног потраживања. Због тога, потпуно је несхватљиво и недопустиво поступање супервизора који у свом извештају на стр. 13 ст. 2 наводи „ да не може прихватити наводе стечајног управника нити разлоге због којих је у јулу месецу 2024. године, извршио продају при чињеници да је имао првостепену пресуду у поновном поступку донету у корист стечајног дужника и да је поступак био у својој завршници“ док са друге стране у потпуности игнорише претходно питање. Даље је указао да није јасно шта супервизор подразумева под синтагмом „да је поступак био у својој завршници“, односно какво значење јој придаје, пошто наведено не потпада под правну терминологију или појам. Сама чињеница да је у конкретном случају донета првостепена одлука која је одмах ожалбена, и то од обе парничне стране, са аспекта временске дистанце а по редовном/искуственом року ствари, по правилу не значи да ће спор правоснажно бити окончан у краћем временском периоду. Као што је већ напоменуто, другостепена инстанца/ПАС по неком редовном току ствари одлуку доноси у периоду између 1-2 године од дана пријема предмета. Који разлози стоје иза чињенице да је у конкретном спору одлука донета у овако неочекивано кратком року, стечајном управнику није познато. Сматра да супервизор на овом месту пропушта да констатује и уважи све објективне околности које су постојале у моменту припреме стечајног управника за покретање процедуре заказивања друге продаје, које су иначе постојале и у тренутку када је супервизор вршио претходну редовну контролу над радом стечајног управника. Наиме, у том тренутку стечајни дужник је био у поприлично лошој ситуацији по питању ликвидности, па је управо из тог разлога стечајни управник био практично принуђен да поступајући у најбољем интересу стечајне масе, на најцелисходнији начин, покрене процедуру за заказивање друге продаје након доношења првостепене пресуде. О свему наведеном, указао је, да је супервизор детаљно била упозната приликом редовне контроле која је одржана дана 12.06.2024. године, те је својим позитивним мишљењем по окончању исте констатујући су дотадашњи рад и планови стечајног управника око продаје предметног потраживања у свему у складу са Законом те да не постоје никакве неправилности. Наводи супервизора да су се кључне активности десиле након ове контроле, мислећи на другостепену пресуду од 26.06.2024. године, апсолутно нису од значаја из разлога што је стечајни управник другостепену пресуду запримио тек 05.08.2024. године, како је у претходном делу навода детаљно објашњено. Околности које додатно потврђују да стечајни управник чак ни на

неформални начин, никако није могао да сазна да је донета другостепена пресуда (без могућности да сазна за њену садржину) пресуду пре њеног пријема, односе се на испис са електронске евиденције Портала судова - ток предмета привредних судова/Привредни апелациони бр. предмета Пж. 2528/2024 где се јасно види да уопште не постоји забележба чињенице да је одлука донета 26.06.2024. године. Сматра да супервизор није добро разумео разлоге због којих је стечајни управник отказао другу продају која је иницијално била заказана за 24.11.2023. године. Као што је већ објашњено, ова продаја је отказана услед чињенице да је закључење главне расправе у спору било пролонгирано одређивањем допунском вештачења, због чега је процењено да ће продаја потраживања при таквом стању парнице у том тренутку очекивано и логично привући мање заинтересованих купаца. Продаја је одложена до доношења првостепене пресуде, у нади да ће иста бити позитивна. Практично одмах након доношења првостепене пресуде, након анализе пресуде и предузимања одговарајућих правних радњи (изјављивање жалбе у једном делу), стечајни управник је кренуо да планира заказивање друге продаје. Сматра да супервизор на погрешан начин тумачи одредбе Националног стандарда бр. 5 када наводи да је у формалноправном смислу, стечајни управник поступио супротно овим одредбама, јер након прве неуспешне продаје није у року од 15 дана заказао другу. Сматра да стечајни управник, након сачињавања записника о својој неуспешној продаји, доставља обавештење о намери, плану продаје, начину уновчења, методи продаје и роковима из чл. 133 ст. 1 Закона о стечају за следећу продају јавним прикупљањем понуда, у року од 15 дана од дана сачињавања записника о претходној неуспешној продаји. Дакле, истиче да је законска обавеза је да се у року од 15 дана од датума неуспешне продаје достави обавештење, а не да се одмах покрене друга продаја како то сматра супервизор. Такође сматра да супервизор на паушалан начин коментарише решења стечајног суда Ст 144/21 од 15.08.2024. године и Привредног апелационог суда 8-Пвж 301/24 од 09.10.2024. године. Навео је да се предметним решењима потврђује законитост поступања стечајног управника приликом спровођења законске процедуре продаје предметног потраживања. Са друге стране, овим одлукама суштински се даје и легитимитет процени коју је стечајни управник направио у конкретним околностима у којима је спроведена продаја потраживања, пре свега као што је већ истакнуто лоша ликвидност стечајног дужника и правна анализа самог стања спора/парнице пред другостепеним поступком односно правне мањкавости у аргументацији тужбе (детално образложене и првом делу поднеска). У складу са тим, сматра да не стоје наводи супервизора да је ова решења анализирао и посматрао са аспекта целисходности поступања стечајног управника, док стечајни судија и ПАС то нису имали у виду. Ово нарочито, када се зна да су тужени из парнице коју су изјавили жалбе на решење од 15.08.2024. године као једне од главних аргумената истицали „неспразмерност“ између цене за коју је потраживање продато и износа који је правоснажно досуђен, што значи да је ПАС приликом одлучивања морао имати у виду и ове наводе, односно да је исте ценио том приликом. У вези са наведеним, сматра нетачним и наводе супервизора у делу у којем истиче да чињеница да је у предметном поступку уложена ревизија није могло имати утицаја на даљи ток стечајног поступка јер се ради о ванредном правном леку који не одлаже правоснажност пресуде. Сматра да супервизор у овом делу погрешно цени, прецизније потцењује потенцијалне негативне ефекте које би поднета ревизија у конкретном случају могла имати у односу на стечајну масу, те у том смислу површно узима наводе стечајног управника у вези са тим. Иако је неспорно да ревизија као ванредни правни лек не одлаже правоснажност и извршност предметне пресуде, сматра да одлука по њој може бити преиначујућа односно таква да се дејство и ефекти пресуде измене у корист друге стране. С тим у вези навео је да у конкретном случају, а имајући у виду и узимајући у обзир спорна питања (недостатак адекватне аргументације) која се

односе на досуђену затезну камату и основ самог тужбеног захтева о којима је већ довољно изнето у овом поднеску, јасно је да је одлука у ревизионом поступку могла значајно негативно утицати на солвентност стечајног дужника у случају да ревизија, макар делимично буде усвојена (нпр....само у делу који се односи на камату). Сматра да, у таквом свентуалном сценарију, који се није могао искључити, стечајни дужник би према правилима неоснованог обogaћења морао да врати све што је наплатио по пресуди која је преиначена, што би представљало значајан финансијски удар на стечајну масу и солвентност стечајног дужника. Нагласио је да иако одлука по ревизији након спроведене продаје потраживања нема никаквог значаја нити утицаја на стечајног дужника, потребно је истаћи и нагласити ризике које је ревизиони поступак могао носити за собом у односу на стечајну масу и стечајног дужника, а које сматра да супервизор у свом мишљењу уопште није узео у разматрање.

На крају а у складу са свим изнетим, стечајни управник сматра да се из свих приложених доказа јасно може закључити да је он у конкретном случају поступао у потпуности савесно, професионално, са дужном пажњом доброг стручњака и у најбољем интересу стечајног дужника, да се предметни предлог за покретање дисциплинског поступка супервизора као и његов закључак/мишљење не заснива на постојећем чињеничном стању и доказима, те да стечајни управник није учинио тежу повреду дужности у смислу одредаба чл 3ђ ст. 3 Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника односно, па због тога предлог треба одбити као неоснован.

Дисциплинско веће је разматрајући извештај супервизора и писано изјашњење стечајног управника од 28.04.2025. године, нашло да је у конкретном случају ради потпуно утврђеног чињеничног стања у овом поступку потребно одржати усмену расправу.

Усмена расправа је одржана дана 14. маја 2025. године, у присуству супервизора Агенције Снежане Околишанов, и уредно позваног стечајног управника Милутина Протића са пуномоћником Милицом Чворовић, адвокатом из Београда.

Супервизор Агенције је остао при свом Извештају о извршеном испитивању рада стечајног управника од 12.03.2025. године.

Стечајни управник је остао при свим досадашњим наводима и изјашњењима на Извештај супервизора.

На питање председника дисциплинског већа, постављено стечајном управнику: „Имајући у виду правно мишљење адвоката стечајног управника Уроша Пантовића о правном основу и камати утуженог потраживања у парници П. 1053/24, која се водила пред Привредним судом у Београду, на основу чега је стечајни управник очекивао да ће првостепена пресуда Привредног суда у Београду бити неповољна за стечајног дужника?“ стечајни управник је одговорио да је правно мишљење адвоката релативизовао до првостепене пресуде донете други пут у овој парници, 1.3.2024. године.

На питање председника дисциплинског већа: „Да ли је стечајни управник тражио додатна појашњења о извештају адвоката Пантовића у којем је наведена лоша процена стања предмета у парници, са закључком да стечајни дужник има веће шансе за успех у тој истој парници у односу на тужене?“, стечајни управник је одговорио „да његово писано мишљење није прихватио здраво за готово, него је управо о томе разговарао са

судијом и одбором поверилаца. Ни у једном тренутку ми није био споран извештај адвоката. У потпуности га је сматрао неповољним за доношење другостепене одлуке.“

На питање председника дисциплинског већа: Да ли је у досадашњој пракси стечајног управника доносио одлуке о продаји, а да потраживање из парнице које је предмет продаје није правоснажно решено, стечајни управник је одговорио да није имао у досадашњој пракси такав случај.

На питање пуномоћника стечајног управника упућеног супервизору да се изјасни због чега у тренутку редовне контроле 12.6.2024. године није указала стечајном управнику да сматра да постоје неправилности у његовом раду, имајући у виду да је у тренутку знала за постојање првостепене пресуде и за обавештење о намери продаје пограживања из парнице, супервизор је одговорила да остаје при извештају од 12.3.2025. године, с тим што додаје да је у поступку надзора информисана од стране стечајног управника да се чека окончање парничног поступка. Стечајни управник је затим оспорио наводе супервизора позивајући се на списе предмета.

По окончаној усменој расправи дисциплинско веће је размотрило поднети предлог са извештајем супервизора, доказе који су од значаја у овој правној ствари а који се налазе у списима предмета, писмено изјашњење стечајног управника и наводе са усмене расправе, па је утврдило следеће чињенично стање:

Дисциплинско веће је извршило увид у списе предмета те се констатује да је супервизор започео поступак надзора увидом и анализом над стечајним управником Протић Милутином, у предмету стечајног дужника ЈУГОХЕМИЈА АД у стечају, Београд, који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 144/21 на околност продаје потраживања на име регреса за исплаћени износ и то: Парница бр. 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд.

С тим у вези, извршен је увид у позив супервизора од 23.01.2025. године који је упутио стечајном управнику са налогом да се изјасни на следеће околности:

1. Којим разлозима се руководио приликом доношења одлуке о наставку поступка продаје, односно о заказивању друге продаје, имајући у виду да је дана 01.03.2024. године Привредни суд у Београду у предмету 29 П 1053/22 донео Пресуду којом се делимично усваја тужбени захтев тужиоца Југохемија ад у стечају Београд и обавезују тужени да тужиоцу на име регреса плате укупно износ од 78.107.150,00 динара са каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате;
2. Да ли је пре продаје потраживања, извршио анализу – процену наплативости потраживања (главног дуга са каматом од октобра 2007. године), досуђеног пресудом П 1053/22 од 01.03.2024. године, односно да ли је извршио анализу пословања, анализу имовине и сл. правних лица - тужених Delhaize Serbia доо, Delta Real Estate доо, Yuhor-Export ад, Јагодина и Invej ад Београд у циљу наплате потраживања;
3. Зашто након прве неуспешне продаје која је била заказана за 15.09.2023. године, није предузео активности за следећу продају у року од 15 дана од дана сачињавања записника о претходно неуспешној продаји у складу са Националним стандардом број 5;

4. Зашто је од Одбора поверилаца тражио сагласност за наставак продаје, односно за предузимање радње која није у надлежности одбора поверилаца те да достави Обрачун затезне камате за период од 22.10.2007. године до 20.08.2024. године на досуђени износ по пресуди П 1053/22.

Поступајући по позиву супервизора стечајни управник је доставио изјашњење дана 04.02.2025. године, у које је извршен увид, и у ком је навео да је разлог за одлуку о наставку поступка продаје утуженог потраживања нашао у детаљној анализи са правницима, консултацији са судом и Одбором поверилаца, те да је најцелисходније за одлуку било писано изјашњење адвоката Уроша Пантовића са насловом Извештај о стању у спору са мишљењем и проценом исхода – Пресуде Привредног суда од 01.03.2024. године. С тим у вези, навео је да је са овим документом у коме је изнета сумња, најбољи исход по тужиоца у даљем ожалбеном поступку пред Привредним апелационим судом (ПАС), да је Одбор поверилаца као резултат свих ових анализа донео писмену сагласност за наставак продаје стечајног дужника. У погледу процене – анализе наплативости потраживања досуђеног пресудом П 1053/22 од 01.03.2024. године, стечајни управник је навео да је процена наплативости заснована и специфицирана у Извештају о стању спора са мишљењем о процени исхода, поменутог адвоката где се детаљно образлаже и анализирају све правне могућности у ожалбеном поступку парнице П 1053/22. Сублимација анализе од стране адвоката гласи „иако се оваква првостепена пресуда може сматрати позитивном из угла интереса тужиоца, коначни исход спора и одлука ПАС-а по жалбама парничних странака сматрам неизвесним“. Даље, стечајни управник, образлажући разлоге за сумњу и потврду првостепене пресуде, је навео, да се исти налазе у основаности ожалбених навода тужене стране и то посебно на обрачун Законске затезне камате, почев од 22.10.2007. године (моменат отплате кредита), где по мишљењу адвоката оваква одлука нема утемељење у будућој пресуди, а при чињеници да је примарним тужбеним захтевом тражено да се камата обрачуна од 2019. године. Други проблем код првостепене пресуде представљају докази који у списима не постоје а где би исти упућивали да је у тренутку исплате кредита постојао захтев банке према главном дужнику нити према тужиоцу као једном од јемаца платаца за исплату дуга по кредиту. Сви наведени правни аргументи су наводили за наставак продаје утуженог потраживања. Поред ове анализе рађена је и анализа имовине и пословања тужених, где је констатована њихова солидна привредна позиционираност а самим тим и ликвидност у случају правоснажне пресуде у корист стечајног дужника, али да је њихова добра позиционираност у привреди узета у анализу као и потенцијална могућност вођења судског поступка до искоришћавања свих правних лекова а што би вероватно усложнило и пролонгирало цео правни процес а доказ за то је и чињеница да су тужени уложили Захтев за ревизију и још увек постоји могућност преиначења одлуке ПАС-а, али која због продате парнице свакако неће имати последице по стечајну масу, навео је стечајни управник. У вези питања, зашто након прве неуспешне продаје која је била одржана 15.09.2023. године, другу продају није заказао у року од 15 дана како је то прописано Националним стандардом број 5, стечајни управник је навео, да после прве неуспешне продаје је процењено да би свака планска конкретизација термина друге продаје а пре доношења друге првостепене пресуде, била нецелисходна, те је уз консултације одлучено да се продаја одржи 26.07.2024. године, а у потврди наведеног доставља Решење Привредног суда од 15.08.2024. године којим се потврђује, како наводи стечајни управник законитост извршене продаје, да је ово Решење ожалбено а Решењем ПАС-а Пвж 301/24 од 09.10.2024. године, правноснажно потврђено. По питању зашто је стечајни управник тражио сагласност Одбора поверилаца за наставак продаје тј. за предузимање радње која није у надлежности

одбора поверилаца, стечајни управник је навео да је у претходним тачкама дао образложење и да је због специфичности и неизвесности даљег правног поступка, тражио њихово мишљење, јер се ради о репрезентативним повериоцима који чине преко 85% укупних потраживања. На крају стечајни управник је навео да је у моменту припреме продаје (јун 2024. године) у поступку редовног непосредног надзора у канцеларији била надлежна супервизорка, где је предмет контроле био управо стечајни поступак Ст. 144/21 где је омогућен увид у сву документацију, укључујући и документацију о припреми продаје утуженог потраживања, што је наведено у позитивном извештају контроле. У прилогу изјашњења стечајни управник је доставио: 1. Мишљење адвоката Уроша Пантовића, 2. Одлуку Одбора поверилаца од 06.06.2024. године, 3. Решење суда од 15.08.2024. године, 4. Решење суда 8 Пвж 301/24 од 09.10.2024. године, 5. Обрачун камате на основицу.

Дисциплинско веће је извршило увид у Решење Привредног суда у Београду Ст. 144/21 од 04.11.2021. године којим је отворен стечајни поступак над стечајним дужником Југохемија ад у стечају и за стечајног управника именован је Милутин Протић.

Решењем Привредног суда Ст. 144/21 од 09.12.2021. године проглашено је банкротство стечајног дужника.

Предметни стечајни поступак се води у складу са одредбама Закона о стечају („Службени гласник РС“ бр. 104/09, 99/11-и др. закон, 71/12 – одлука УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18).

Извршен је увид у Обавештење од 15.05.2023. године о процени целисходности уновчења имовине стечајног дужника продајом имовинске целине коју чини утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ, и то парница 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду, по тужби стечајног дужника против тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, које обавештење је стечајни управник доставио члановима Одбора поверилаца. У истом стечајни управник поред осталог наводи да након сагледавања структуре имовине стечајног дужника, прикупљања информација о заинтересованости будућих купаца, узимајући у обзир мишљење ангажованог проценитеља и велику вероватноћу да парница која је предмет процене не може да се оконча у наредне две године, сматра да је најцелисходније, а у циљу најеефикаснијег намирања поверилаца, да се део имовине стечајног дужника који је био предмет процене, прода као имовинска целина, мстодом јавног прикупљања понуда, те да уколико нико од чланова одбора поверилаца, у законском року од 15 дана од дана пријема процене, не уложи примедбу на процену целисходности, стечајни управник ће приступити продаји.

Извршен је увид у Оглас о продаји имовине стечајног дужника у оквиру имовинске целине методом јавног прикупљања понуда, који је објављен у дневним листовима Данас и Информер дана 31.07.2023. године. Према наведеном Огласу предмет продаје је: Имовинска целина коју чини утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд.

У огласу се наводи да процењена вредност предмета продаје на дан процене 31.03.2023. године износи 322.989.417,02 динара, да депозит за учешће у продаји износи 64.597.883,40 динара што је износ од 20% од процењене вредности предмета продаје. Јавно отварање понуда било је заказано за **15.09.2023.** године.

Увидом у Записник са јавног отварања писмених понуда у поступку продаје од 19.09.2023. године, утврђено је да Комисија за отварање понуда проглашава јавно прикупљање понуда неуспелим јер није уплаћен ниједан депозит, нити положена банкарска гаранција ради учешћа у поступку продаје.

Извршен је увид у Одлуку стечајног управника о неуспешној продаји од 15.09.2023. године, коју је стечајни управник доставио и члановима Одбора поверилаца.

Извршен је увид у Обавештење о намери, плану, начину, методу и роковима продаје које је стечајни управник доставио суду дана 04.10.2023. године, члановима одбора поверилаца и Агенцији, са намером како се наводи у Обавештењу, да након неуспешне прве продаје која је одржана 15.09.2023. године, **огласи другу продају** методом јавног прикупљања понуда, која се **заказује за 24.11.2023. године.** Предмет продаје је утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, процењене вредности 322.989.417,02 динара а депозит за учешће у продаји износи 64.597.883,40 динара што је износ од 20% од процењене вредности предмета продаје. У обавештењу се наводи да је стечајни управник дужан да прихвати највишу достављену понуду, ако је понуда једнака или већа од 20% процењене вредности предмета продаје а ако највиша достављена понуда износи мање од 20% од процењене вредности предмета продаје, стечајни управник је дужан да пре прихватања такве понуде добије сагласност одбора поверилаца.

Увидом у списе предмета дисциплинско веће је утврдило да стечајни управник није Агенцији доставио обавештење о исходу продаје коју је започео достављањем Обавештења о намери, плану, начину, методу и роковима продаје које је доставио суду дана 04.10.2023. године, а продају јавним прикупљањем понуда заказао је за 24.11.2023. године.

С тим у вези, извршен је увид у 4. тромесечни извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе за 2023. годину, (октобар-децембар 2023. године) те утврђено да је стечајни управник навео: Одбору поверилаца и суду достављено Обавештење о намери у вези са оглашавањем друге продаје парнице - ПС у Београду бр. 29 П 2947/21 (нови број 1053/22) - **чека се рочиште и одлука суда како би се прецизирали услови продаје.**

Извршен је увид у списе предмета па се констатује да у је поступку редовног непосредног надзора над радом стечајног управника Милутина Протића, број VI-25-816/24 одржаног 12.06.2024. године, стечајни управник навео да продаја заказана за 24.11.2023. године није оглашена јер се очекивало доношење одлуке у поновном поступку, а што је констатовано у Упитнику са редовног непосредног надзора који је заведен под бројем VI-25-816/24-2.

Дана 01.03.2024. године, Привредни суд у Београду, у поновном поступку донео је пресуду П 1053/22. Увидом у наведену Пресуду утврђено је поред осталог да је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца Југохемија ад у стечају, па се тужени: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд обавезују да тужиоцу на име регреса плате 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате и то:

- првотужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате,
- друготужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате,
- трећетужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате и
- четвртотужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате.

У вези са усвојеним тужбеним захтевом, извршен је увид у Обрачун затезне камате на досуђени износ од 19.526.787,50 динара за период од 22.10.2007. године до 20.08.2024. године који обрачун је на захтев супервизора доставио стечајни управник, па је утврђено да укупан дуг износи за сваког од тужених 64.123.199,02 динара, односно да укупна обавеза тужених према стечајном дужнику са законском затезном каматом износи 256.492.796,08 динара.

Извршен је увид у Одлуку Одбора поверилаца од 06.06.2024. године, у саставу EOS Matrix доо Београд, Pireus Bank S.A. Грчка и адвокат Ненад Цетиња из Загреба, у којој Одлуци се наводи да се даје сагласност стечајном управнику да настави поступак продаје имовинске целине коју чини утужено потраживање на име регреса за неисплаћени износ, и то: Парница бр. 29.П 1053/22 која се пред Привредним судом у Београду води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд.

Извршен је увид у Пресуду Привредног апелационог суда 12 Пж 2528/24 од 26.06.2024. године, која је донета по жалби тужених. Наведеном пресудом **се потврђује** пресуда Привредног суда у Београду П 1053/од 01.03.2024. године у ставу III, којом се обавезују тужени да тужиоцу на име регреса плате укупно износ од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године до исплате и то првотужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године, друготужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године, трећетужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године, четвртотужени износ од 19.526.787,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године.

У образложењу Пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж 2528/24 од 26.06.2024. године поред осталог се наводи да је: тужилац Југохемија ад Београд, дана **26.05.2017.** године, поднео тужбу, наводећи да је у периоду од 03.02.2006. године до 01.10.2007. године, у својству јемца платца исплатио целокупан износ главнице са припадајућим каматама у износу од 666.435.031,35 динара, на који начин је поступио по обавези јемца платца испуњавајући обавезу у име осталих јемаца платаца исплатом дугованог износа према Комерцијалној банци, па је истакао да има право да због постојања солидарне обавезе тужених као јемаца платаца потражује да му тужени исплате разлику између дела који њега обавезује и укупно исплаћеног износа. Такође се

наводи да је Пресудом Привредног суда у Београду П 2786/2017 до 25.12.2019. године, делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да тужиоцу на име регреса солидарно плате 116.248.075,13 динара са законском затезном каматом почев од 25.12.2019. године па до исплате, а у ставу II одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату на име регреса износа од 466.882.577,86 динара са законском затезном каматом почев од 25.12.2019. године до исплате, а у ставу III обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка.

Извршен је увид у Обавештење о намери, плану, начину, методу и роковима продаје које је стечајни управник доставио суду дана 11.06.2024. године и члановима одбора поверилаца, са намером како се наводи у Обавештењу, да након неуспешне прве продаје која је одржана 15.09.2023. године, огласи другу продају методом јавног прикупљања понуда, која се заказује за **26.07.2024.** године. Предмет продаје је утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, процењене вредности 322.989.417,02 динара а депозит за учешће у продаји износи 64.597.883,40 динара што је износ од 20% од процењене вредности предмета продаје. У обавештењу се поред осталог наводи да је стечајни управник дужан да прихвати највишу достављену понуду, ако је понуда једнака или већа од 20% процењене вредности предмета продаје а ако највиша достављена понуда износи мање од 20% од процењене вредности предмета продаје, стечајни управник је дужан да пре прихватања такве понуде добије сагласност одбора поверилаца.

Извршен је увид у текст **Огласа којим се оглашава друга продаја** имовине стечајног дужника у оквиру имовинске целине методом јавног прикупљања понуда који је објављен на порталу Агенције дана **26.06.2024.** године и у дневним листовима Данас, дана 27.06.2024. године и у дневном листу Куир дана 26.06.2024. године. У Огласу се поред осталог наводи да је предмет продаје утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се води пред Привредним судом у Београду по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд, против тужених: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, процењене вредности 322.989.417,02 динара а депозит за учешће у продаји износи 64.597.883,40 динара што је износ од 20% од процењене вредности предмета продаје.

Извршен је увид у поднесак стечајног управника под насловом: Допуна уз продајну документацију - Извештај у спору са мишљењем и проценом исхода који је сачињен од стране адв. Уроша Пантовића, у парници П 1053/22, дана 20.05.2024. године, који извештај је дана 04.07.2024. године достављен доо Goya Marketing који је дана 05.07.2024. године откупио продајну документацију. У Извештају адвоката се поред осталог наводи:

Да је тужилац Југохемија ад у стечају, Београд

Тужени : 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд,

Предмет спора: регресна тужба

Вредност спора: 583.130.653,00 динара

Статус спора и процена исхода: позитиван (делимично)

Да је првостепеном пресудом, у поновном поступку делимично усвојен постављени тужбени захтев и тужени обавезани да тужиоцу исплате укупно износ од 78.104.150,00 динара, сваки од тужених по 19.526.787,50 динара са зкк почев од 22.10.2007. године. Оваква првостепена пресуда се може сматрати позитивном из угла интереса тужиоца, али да коначни исход спора и одлуку Привредног апелационог суда по жалбама парничних странака сматра неизвеном а то из разлога који се односе на основ тужбених захтева, материјално правна питања, а у вези са којима постоји разумна и логична аргументација коју је друга страна истицала како током поступка, тако и у њиховим жалбама, а која се огледа у следећем, како наводи адвокат тужиоца: да одлука у делу законске затезне камате на изног главног дуга почевши од 22.10.2007. године као моменат отплате кредита, па све до исплате, готово извесно неће опстати у другостепеном поступку, јер не постоје ваљани и валидни аргументи за овакву одлуку. Највећи проблем који се тиче основа тужбеног захтева представљају чињенице да у конкретном случају у списима предмета не постоје јасни писани докази који би упућивали на то да је у тренутку исплате кредита постојао захтев банке према главном дужнику нити према тужиоцу као једном од јемаца-платаца, за исплату доспелог дуга по основу кредита, нити обавештење да су рате кредита доспеле. Што се тиче висине досуђеног износа, он се може сматрати реалним и основаним имајући у виду изведене доказе у поступку, те имајући у виду све наведено, а нарочито спорне чињенице које се односе на основ тужбеног захтева на којима тужени заснивају своје жалбене наводе, сматра да је коначан исход спора неизвестан те адвокат даје процену успеха у спору 60-40% у корист постављеног тужбеног захтева.

Извршен је увид у Уговор о купопродаји утуженог потраживања закључен дана **01.08.2024. године** између Југохемија ад у стечају, коју заступа Милутин Протић, у својству продавца и ДОО Goya Marketing Pančevo, са седиштем у Панчеву, које заступа Драгомир Николић, у својству купца. У наведеном Уговору се поред осталог наводи да је купац дана **11.07.2024. године** на име депозита уплатио износ од 64.597.883,40 динара, да је купац дана 12.07.2024. године доставио понуду у прописаној форми, да је Комисија образована за потребе продаје, дана 26.07.2024. године, констатовала исправност коверте која садржи понуду, да је прочитан текст понуде, о чему је сачињен Записник о продаји, да је наведени Записник потписао и Купац. Констатовано је да понуда износи 64.600.000,00 динара, те да с обзиром да је понуда већа од 20% од процењене вредности предмета продаје стечајни управник је прихватио понуду понуђача и прогласио га за купца. Даље се констатује да је Купац дана 26.07.2024. године уплатио износ од 2.116,60 динара на име разлике до пуног износа купопродајне цене, те да су се уговорне стране сагласиле да се овим Уговором врши купопродаја утуженог потраживања на име регреса за исплаћени износ које **је предмет парничног поступка који се пред Привредним судом у Београду води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају Београд, 29 П 1053/22.** У члану 2.1. Уговора се наводи да продавац продаје, а купац купује утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ као имовинску целину и то потраживање у целости према: 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, у износу одређеном тужбеним захтевом, **које је предмет парничног поступка који се води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, против наведених правних лица пред Привредним судом у Београду под бројем П 1053/22.** У тачки 2.3 Уговора се наводи да Купац потврђује да је упознат са стањем предмета продаје из тачке 2.1 и 2.2. овог члана, односно са тренутним стањем парничног поступка који је у току (у процесном и материјалноправном смислу) и да се у потпуности ослања на извршена сопствена испитивања и провере пре закључења овог Уговора.

У вези са наведеним, извршен је увид у Обавештење о исходу друге продаје имовине стечајног дужника методом јавног прикупљања понуда и предлог за доношење решења којим се констатује продаја, које је стечајни управник доставио суду дана 02.08.2024. године. У истоме се поред осталог наводи да су продајну документацију откупила три потенцијална купца, од којих је ДОО Goya Marketing Панчево уплатио депозит за учешће у продаји у износу од 64.597.883,40 динара и то дана 11.07.2024. године а да је понуду доставио 12.07.2024. године, да је председник комисије за спровођење продаје констатовао да је потенцијални купац доставио понуду од 64.600.000,00 динара и да је понуда већа од 20% од процењене вредности предмета продаје и да је стечајни управник дужан да прихвати понуду и понуђача прогласи купцем. Сходно напред изнетом, обавештава суд да је друга продаја утуженог потраживања на име регреса за исплаћени износ и то потраживања у целости према 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, у износу одређеном тужбеним захтевом, које је предмет парничног поступка који се води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају, Београд против наведених правних лица пред Привредним судом у Београду, под бројем 29 П 1053/22 окончана успешно. Наведено је да је дана 01.08.2024. године са проглашеним купцем закључен Уговор о купопродаји утуженог потраживања и како је купопродајна цена исплаћена у целости (дана 11.07.2024. године износ од 64.597.883,40 динара и дана 26.07.2024. године износ од 2.116,60 динара) те да су се стекли услови предвиђени одребама члана 133. Закона о стечају за доношење решења којим се констатује да је извршена продаја утуженог потраживања и то потраживања према наведеним туженим, у износу одређеном тужбеним захтевом, које је предмет парничног поступка који се води по тужби стечајног дужника против наведених правних лица у парници под бројем 29 П 1053/22. Даље је наведено да предмет овог спора представља обавезивање тужених да тужиоцу солидарно исплате износ одређен тужбеним захтевом, на име регреса за износ кредита који је тужилац, као јемац платаца по основу Уговора о средњорочном кредиту од 22.12.2005. године и Анекса уговора, дана 22.10.2007. године исплатио даваоцу кредита – Комерцијална банка ад Београд. На основу наведеног, стечајни управник предлаже суду да донесе решење којим ће констатовати горе наведено, како би по правноснажности решења стечајни управник дао сагласност за ступање купца у парницу 29 П 1053/22 као новог тужиоца.

Даље, извршен је увид у Уговор о купопродаји утуженог потраживања који је закључен дана 16.08.2024. године између ДОО Goya Marketing Панчево, са седиштем у Панчеву, које заступа Драгомир Николић, у својству Продавца и Дамјана Ђеклића из Малог Иђоша, ул. Врбашки пут бр 007, Фекетић, у својству Купца.

У уводним одредбама наведеног Уговора, уговорне стране сагласно констатују да је Продавац дана 01.08.2024. године купио од стране Југохемија ад у стечају, Београда, утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се пред Привредним судом у Београду води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају Београд. Даље је наведено да је дана 02.08.2024. године закључен Предуговор о купопродаји утуженог потраживања између горе наведених уговорних страна, те је у складу са наведеним Предуговором Купац на име капаре исплатио Продавцу износ од ЕУР (напомена: износ је загамњен и не види се). У члану 2. Уговора, се наводи да Продавац продаје, а Купац купује утужено потраживање на име регреса за исплаћени износ као имовинску целину и то Парница бр. 29 П 1053/22 која се пред Привредним судом у Београду води по тужби стечајног дужника Југохемија ад у стечају против тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд. У члану 3. Уговорне стране сагласно

констатују да ће Купац на име преосталог дела купопордајне цене исплатити износ од _____ (напомена: износ је затамњен и не види се). Наведени Уговор је оверен код Јавног бележника Јасне Васиљевић, у Београду дана 16.08.2024. године под бројем УОП III: 8879-2024.

Извршен је увид у Решење Привредног суда у Београду 11 Ст 144/2021 од 15.08.2024. године, којим се констатује да је закључењем Уговора о купопродаји утуженог потраживања од 01.08.2024. године, између стечајног дужника Југохемија ад Београд у стечају, као продавца и ДОО Goya Marketing Панчево, као купца, извршена продаја утуженог потраживања на име регреса за исплаћени износ као имовинску целину, у износу одређеном тужбеним захтевом који је предмет парничног поступка који се води по тужби стечајног дужника против тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, за купопродајну цену у износу од 64.600.000,00 динара. У ставу II истог Решења се наводи да по правноснажности овог Решења и дате сагласности стечајног управника, купац из става један изреке стиче право да ступи у парницу 29 П 1053/22 као нови тужилац.

Извршен је увид и у Решење Привредног апелационог суда 8 Пвж 301/24 од 09.10.2024. године, које је донето по жалби на Решење од 15.08.2024. године, те утврђено да се у ставу I изреке одбијају жалбе Delhaize Serbia доо, Београд и жалба Delta Real Estate доо, Београд као неосноване и потврђује Решење Привредног суда у Београду Ст. 144/21 од 15.08.2024. године а ставом II изреке укида се Решење Привредног суда у Београду Ст. 144/21 од 15.08.2024. године без враћања на поновно одлучивање. У образложењу наведеног Решења од 09.10.2024. године, се поред осталог наводи: да је стечајни дужник водио парнични поступак против тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Yuhor-Export ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, ради наплате новчаног потраживања, те да је Пресудом Привредног суда у Београду П 1053/22 од 01.03.2024. године био делимично усвојен тужбени захтев тужени су обавезани да на име регреса плате стечајном дужнику као тужиоцу износ од укупно 78.107.150,00 динара са каматом, односно сваки од тужених по 19.526.787,50 динара. Даље је наведено да је након доношења првостепене пресуде стечајни дужник закључио Уговор о купопродаји утуженог потраживања са ДОО Goya Marketing Панчево, дана 01.08.2024. године, да је купац уплатио цену од 64.600.000,00 динара, те да је Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2528/24 од 26.06.2024. године првостепена пресуда потврђена између осталог у делу у коме је тужбени захтев према туженима био усвојен, као и да је првостепена пресуда постала правноснажна 26.06.2024. године. Наведено је да је првостепени суд дана 15.08.2024. године донео решење којим се констатује да је дошло до продаје потраживања, те да по правноснажности донетог решења купац стиче право да ступи у парницу П 1053/22 као нови тужилац. Даље, у образложењу наведеног решења суд се позива на одредбе члана 436. став 1. Закона о облигационим односима у којем се наводи да поверилац може уговором закљученим са трећим пренети на онога своје потраживање, изузев оног чији је пренос забрањен законом или који је везан за личност повериоца или која се по својој природи против преношењу на другога, наводећи даље да у конкретном случају стечајни дужник има новчано потраживање према Delhaize Serbia доо, Београд, Delta Real Estate доо, Београд, Yuhor-Export ад, Јагодина и Invej ад Београд, које је било предмет парничног поступка, да пренос овог потраживања није забрањен законом, нити је потраживање везано за личност повериоца, тако да су били испуњени законски услови за пренос овог потраживања на купца, а у склопу уновчења имовине стечајног дужника и памирења поверилаца. Даље је наведено да насупрот жалбеним наводима не постоји

несразмера између купопродајне цене и висине утуженог потраживања с обзиром да је цена 64.600.000,00 динара, која је и плаћена од стране купца, а да је стечајни дужник као тужилац успео у спору за износ од 78.107.150,00 динара. У образложењу наведеног решења суда, не наводи се досуђена камата од 2007. године. Даље се у образложењу поред осталог наводи, да је другостепена одлука примљена у Привредни суд дана 29.07.2024. године, па је могуће да странке у парничном поступку још увек нису знале за садржину другостепене одлуке када је 01.08.2024. године био закључен Уговор о купопродаји утуженог потраживања, али да је у време када је донето побијано решење, дана 15.08.2024. године, првостепени суд био у могућности да провери да ли је окончан парнични поступак чији је предмет било утужено потраживање које је пренето на треће лице, те стога није било места одлучивању да купац стиче право да ступи у парницу, која је у том тренутку свакако била правноснажно окончана.

Извршен је увид у базу пословних података за Србију CompanyWall business -податке и показатеље успешности и пословања конкретних привредних субјеката и то:

1. Delhaize Serbia доо, Београд, дата је БОНИТЕТНА ОЦЕНА А+ а то је оцена која не показује никакве знакове за ризично пословање у будућности, да је то предузеће које успешно послује, да није у блокади, да нема пореског дуга и сл.
2. Delta Real Estate доо, Београд, дата БОНИТЕТНА ОЦЕНА А+ то је оцена која не показује никакве знакове за ризично пословање у будућности, да је то предузеће које успешно послује, да није у блокади, да нема пореског дуга и сл.
3. YUNOR доо Јагодина, БОНИТЕТНА ОЦЕНА А+, а то је оцена која не показује никакве знакове за ризично пословање у будућности, да је то предузеће које успешно послује, да није у блокади, да нема пореског дуга и сл.
4. INVEJ ад Београд, који такође има БОНИТЕТНА ОЦЕНА А+, које успешно послује и остварује добит, нема пореског дуга.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, дисциплинско веће је утврдило неправилности у раду стечајног управника у конкретном предмету, а на које је супервизор у свом извештају указао.

Наиме, у основним одредбама Закона о стечају и то у члану 2. наводи се да је циљ стечаја најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине.

У члану 5. Закона о стечају се наводи да се стечајни поступак спроводи тако да омогући остваривање највеће вредности имовине стечајног дужника и највећег степена намирења поверилаца у што краћем времену и са што мање трошкова.

Одредбама члана 27. став 4. Закона о стечају прописано је да стечајни управник обавља своје послове самостално и са пажњом доброг стручњака, у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и кодексом етике.

Одредбама члана 2. Кодекса етике за стечајне управнике прописано је да стечајни управник обавља своје послове у складу са начелима поступања и у складу са професионалном праксом, а који се односе на: професионалну оспособљеност, савесно и благовремено испуњавање обавеза прописаних законом, одговарајућим подзаконским актима, као и овим кодексом; објективно, независно и непристрасно поступање у стечајном поступку у коме је именован за стечајног управника; поштовање

поверљивости информација о којима стечајни управник има сазнања; професионално поступање без било каквог сукоба интереса; искључење сукоба интереса.

Одредбама члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике прописано је, поред осталог, да је стечајни управник у обавези да послове обавља на професионалан начин, савесно и благовремено, а одредбама члана 4. да стечајни управник обавља послове из свог делокруга објективно, непристрасно и независно.

Одредбама члана 6. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике прописано је, да стечајни управник не сме да обавља активности које могу да га компромитују у вршењу дужности или које могу да угрозе његов лични или професионални интегритет.

Одредбама Националног стандарда број 5. Национални стандард о начину и поступку уновчења имовине стечајног дужника, поред осталог је прописано да стечајни управник, након сачињавања записника о свакој неуспешној продаји, доставља обавештење о намери, плану продаје, начину уновчења, методу продаје и роковима продаје из члана 133. став 1. Закона, за следећу продају јавним прикупљањем понуда у року од 15 дана од дана сачињавања записника о претходној неуспешној продаји.

Одредбама Закона о стечају, нити одредбама Националног стандарда број 5. није прописано да је стечајни управник дужан да тражи сагласност одбора поверилаца за наставак поступка продаје.

У конкретном случају дисциплинско веће је утврдило да је тужилац Југохемија ад Београд, дана 26.05.2017. године поднео тужбу против тужених, ради регреса, да је Пресудом Привредног суда у Београду П 2786/17 од 25.12.2019. године делимично усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу на име регреса солидарно плате 116.248.075,13 динара са законском затезном каматом почев од 25.12.2019. године па до исплате. Одлучујући о жалбама Привредни апелациони суд је Пресудом Пж 1395/20 од 10.03.2021. године одбио жалбу тужиоца и потврдио пресуду у ставу два а у ставовима један и три изреке укинута и враћена на поновно одлучивање. Даље је утврђено да је Решењем Привредног суда у Београду Ст. 144/21 од 04.11.2021. године отворен стечајни поступак над тужиоцем овде стечајним дужником и да је наступио прекид парничног поступка, а на предлог тужиоца од 07.02.2022. године исти је настављен. Утврђено је да је парнични поступак трајао и током 2022. године и током 2023. године, те да је стечајни управник огласио прву продају имовинске целине коју чини утужсно потраживање процњснс вредности 322.989.417,02 динара, јавним прикупљањем понуда, заказаним за 15.09.2023. године и да је наведена продаја била неуспешна. Даље је утврђено да стечајни управник након неуспешне прве продаје, није у року од 15 дана огласио нову продају, односно да је другу продају заказао за 24.11.2023. године а која није одржана јер је стечајни управник очекивао исход парнице у предмету 29 П 1053/22 како би се прецизирали услови продаје. Дисциплинско веће је такође утврдило да је у поновљеном поступку у предмету П. 1053/22 дана 01.03.2024. године, донета првостепена пресуда којом се делимично усваја тужбени захтев тужиоца – стечајног дужника и обавезују тужени да тужиоцу овде стечајном дужнику солидарно исплате износ од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2007. године. У поступку по жалби на пресуду од 01.03.2024. године, Привредни апелациони суд је дана 26.06.2024. године донео пресуду Пж. 2528/24 којом се потврђује пресуда П. 1053/24 од 01.03.2024. године којом се обавезују тужени да тужиоцу на име регреса солидарно плате износ од 78.107.150,00 динара са законском

затезном каматом од 22.10.2007. године, сваки по 19.526.787,50 динара. С тим у вези, утврђено је да укупно потраживање стечајног дужника са законском затезном каматом на дан 01.08.2024. године износи 255.944.338,76 динара а на дан 20.08.2024. године (према обрачуну стечајног управника) износи 256.492.796,08 динара. Даље је утврђено да је стечајни управник, *истога дана када је донета другостепена правноснажна пресуда - 26.06.2024.* године, објавио оглас о другој продаји потраживања у парници, у којем огласу је поред осталог навео да је депозит за учешће у продаји 20% од процењене вредности односно 64.597.883,40 динара и да је стечајни управник дужан да прихвати највишу достављену понуду ако је понуда једнака или већа од 20% процењене вредности предмета продаје. Стечајни управник је продају одржао дана 26.07.2024. године а Уговор о купопродаји закључио дана 01.08.2024. године са купцем ДОО Goya Marketing Pančevo, који је доставио понуду на износ од 64.600.000,00 динара. Купац ДОО Goya Marketing Pančevo је даље продао наведено потраживање купцу Дамјану Ђеклићу дана 16.08.2024. године.

Из свега наведеног произлази да стечајни управник није поступао са пажњом доброг стручњака, савесно и професионално јер није сачекао правноснажно окончање парничног поступка П 1053/24 који се водио пред Привредним судом у Београду П 1053/24, већ је у моменту када је стечајном дужнику пресудом Привредног суда у Београду 29 П 1053/22 од 01.03.2024. године поново досуђено потраживање и то у износу од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2007. године па до исплате, исто продао купцу ДОО Goya Marketing Pančevo, као једином понуђачу за цену у износу од 64.600.000,00 динара, у поступку јавног прикупљања понуда, а по основу Уговора о купопродаји од 01.08.2024. године, које потраживање са каматом на дан 01.08.2024. године износи 255.944.338,76 динара, а на дан 20.08.2024. године, према обрачуну стечајног управника износи 256.492.796,08 динара).

Стечајни управник, који је по закону дужан да штити интерес стечајног дужника, јер је његов законски заступник и интересе стечајних поверилаца, је на наведени начин пропустио да у име и за рачун стечајног дужника од дужника стечајног дужника наплати потраживање по пресуди П 1053/24 од 01.03.2024. године, које са каматом на главни дуг на дан 01.08.2024. године износи 255.944.338,76 динара, имајући у виду да су дужници-тужени привредна друштва финансијски стабилна, ликвидна и да послују са добитком.

Из наведених разлога дисциплинско веће Агенције је закључило да се предузете радње стечајног управника могу квалификовати као **самовољно располагање имовином стечајног дужника.**

Надаље је утврђено да је стечајни управник у Уговору о купопродаји утуженог потраживања који је закључио дана 01.08.2024. године, у уводним одредбама у којима су иначе садржане све фазе поступка и битне радње, пропустио да унесе да је у поновном поступку дана 01.03.2024. године донета пресуда у корист стечајног дужника са досуђеним износом од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2007. године и да је на наведену пресуду уложена жалба. Исто тако у Уговору о купопродаји је наведено да је Купац упознат са стањем продаје, односно са тренутним стањем парничног поступка, да купује утужено потраживање у виђеном стању, да се одриче права на истицање било каквих захтева према продавцу и сл.

Из свега наведеног произилази да стечајни управник Милутин Протић у конкретном случају није поступио у складу са одредбама прописаним чл. 2, 5 и 27. став 4 Закона о стечају, као и одредбама члана 2,3,4 и 6. Кодекса етике за стечајне управнике.

Цењени су наводи стечајног управника да је супервизор био у контроли и дао позитиван извештај, али исти нису од утицаја на неправилност која је утврђена, имајући у виду да је контрола одржана дана 12.06.2024. године, а да су се главне активности у вези са продајом десиле након 12.06.2024. године односно након доношења другостепене одлуке у корист стечајног дужника.

Поред наведеног, дисциплинско веће констатује да из списка предмета произлази да су изјаве и поступање стечајног управника контрадикторни, обзиром *да је стечајни управник на дан контроле извршене 12.06.2024. године, изјавио да је продају коју је планирао за 24.11.2023. године отказао из разлога целисходности очекујући исход парничног поступка* а онда је ипак пре окончања парничног поступка, наставио продају. Самим тим је, у формално правном смислу, поступио и супротно одредбама Националног стандарда број 5. јер након прве неуспешне продаје коју је заказао за 15.09.2023. године, *није у року од 15 дана започео другу продају, а продају коју је заказао за 24.11.2023. године је отказао, како је сам навео, из разлога целисходности, очекујући исход парничног поступка.*

Наводи адвоката Уроша Пантовића изнети у Извештају о стању у спору од 20.05.2024. године, нису од утицаја, имајући у виду чињеницу да је првостепена пресуда донета у корист тужиоца – стечајног дужника и да је у поновљеном поступку поново донета пресуда у корист тужиоца овде стечајног дужника дана 01.03.2024. године. Осим тога, адвокат је висину досуђеног износа, сматрао реалном и основаном и дао је процену успеха у спору 60-40% у корист постављеног тужбеног захтева, с тим да се неизвесност спора односила на одлуку у делу законске затезне камате и датума од када би се иста рачунала.

Одлука *Одбора поверилаца* да се настави продаја је такође без утицаја на одговорност стечајног управника, имајући у виду *да одредбама Закона о стечају, није прописано да је за наставак продаје потребна сагласност одбора поверилаца.*

Не могу се прихватити наводи стечајног управника нити разлози као оправдани због којих је у јулу месецу 2024. године, извршио продају, при чињеници да је имао првостепену пресуду у поновном поступку донету поново у корист стечајног дужника и да је поступак био у својој завршници. Дакле, стечајни управник је требао бити доследан у својој одлуци и да поступа са пажњом доброг стручњака, савесно и професионално, те да сачека исход парнице, а потом и наплати потраживање у корист стечајног дужника.

С тим у вези наводи стечајног управника да је кључан моменат сазнања стечајног управника за пресуду ПАС-а 12 Пж 2528/24 од 26.06.2024. године односно дан пријема исте дана 05.08.2024. године, су ирелевантни и без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, имајући у виду да је у моменту оглашавања продаје предметног потраживања стечајни управник био упознат са донетом првостепеном пресудом П. 1053/24 од 01.03.2024. године у поновљеном поступку која је поново била у корист стечајног дужника, и која је јасно указивала на несразмеру досуђеног потраживања (укупан дуг на дан 01.08.2024. године износи 255.944.338,76 динара) и потенцијално

продајне цене, те упућивала да је целисходно и у интересу стечајног дужника сачекати коначни исход парничног поступка.

Наводи стечајног управника да уложена ревизија на другостепену одлуку од стране тужених може утицати на даљи ток стечајног поступка, је без утицаја, имајући у виду да је ревизија ванредни правни лек и не одлаже извршење правноснажне пресуде.

Дисциплинско веће је ценило наводе стечајног управника којим се позива на Решење Привредног суда од 15.08.2024. године, којим се потврђује, како наводи стечајни управник законитост извршене продаје, те оценило да нису од утицаја у овом поступку, с обзиром да дисциплинско веће није ни овлашћено пити је испитивало законитост стечајног поступка, већ је испитивало да ли је стечајни управник предузео све законом прописане мере у вези са заштитом имовине стечајног дужника и да ли је спровођењем продаје досуђеног потраживања умањио стечајну масу и намирење поверилаца. Наиме, Агенција, сходно одредби члана 26. Закона о стечају, врши стручни надзор над радом стечајних управника, у складу са посебним законом, у коме проверава да ли стечајни управник обавља дужност стечајног управника у складу са овим законом, националним стандардима за управљање стечајном масом и кодексом етике, као и другим прописима и у случају утврђених неправилности у раду стечајног управника, по спроведеном дисциплинском поступку, стечајном управнику за утврђене повреде дужности изриче дисциплинске мере. Циљ овлашћења која је законодавац дао Агенцији је спречавање незаконитости у раду стечајних управника, јер је основни циљ стечаја најповољније намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће вредности имовине стечајног дужника, а то је условљено поступањем стечајног управника са имовином стечајног дужника. Стога је дужност стечајног управника била да заштити целокупну имовину стечајног дужника, а то подразумева и обавезу наплате потраживања по пресуди од дужникових дужника, све ради увећања стечајне масе и није било целисходно спровођење друге продаје јавним прикупљањем понуда (у којој је стечајни управник дужан да прихвати понуђену цену ако је једнака или већа од 20% процењене вредности) у којој је извесно да ће износ понуђене цене бити мањи од утуженог потраживања.

Осим тога, стечајни управник није након прве неуспешне продаје која је била заказана за 15.09.2023. године у року од 15 дана започео другу продају, а продају коју је заказао за 24.11.2023. године је отказао, како је сам навео, из разлога целисходности, очекујући исход парничног поступка. Сходно наведеном, конкретно поступање стечајног управника упућује на злоупотребу положаја, посебно што није доставио релевантне доказе који би оправдали наводе да је одмах након доношења првостепене пресуде и такорећи добијеног спора постало целисходно продавати потраживање, посебно што разлоге које је стечајни управник навео као што су лоша ликвидност стечајног дужника и могућ дуг период чекања на одлуку ПАС-а по жалбама парничних странака, ни на који начин не могу оправдати наведено поступање, јер се у стечајном поступку ликвидност не посматра као текућа способност друштва да послује, нити је дужина трајања жалбеног поступка од значаја, с обзиром на то да стечајни управник из добијеног износа купородајне цене још увек није намирио стечајне повериоце.

Не могу се прихватити ни наводи стечајног управника да је суд у образложењу Решења Пвж. 301/2024 од 09.10.2024. године, навео да не постоји несразмера између купопродајне цене од 64.600.000,00 динара и висине досуђеног потраживања стечајном дужнику од 78.107.150,00 динара, с обзиром на то да суд није ни утврђивао висину обрачунате камате а самим тим ни висину укупног дуга, нити је испитивао целисходност

конкретне продаје у односу на намирење утуженог потраживања, а неспорно је да постоји евидентна разлика између износа остварене купопродајне цене и висине досуђеног потраживања и да та разлика из угла поверилаца који чекају намирење итекако представља несразмеру.

Дисциплинско веће констатује да је стечајни управник професионалац који мора да има положен стручни испит за обављање послова стечајног управника и самим тим мора да испуњава све услове у погледу квалификованости, стручности и оспособљености за обављање услуге стечајног управника као оперативног органа у стечајном поступку, као и да одржава ниво професионалних знања и вештина потребних за обављање тих послова, на шта га и Кодекс етике обавезује.

Ценећи разлоге стечајног управника којима оправдава своје поступање дисциплинско веће налази да исти не ослобађају одговорности стечајног управника и дужности да своје обавезе испуњава у складу са законом и подзаконским прописима којима се уређује стечај, као и осталим прописима Републике Србије.

Цењени су и остали наводи стечајног управника, али су исти без утицаја на евентуално доношење другачије одлуке у овој правној ствари, из ког разлога нису посебно образлагани.

На основу брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, дисциплинско веће утврдило је да постоје неправилности у раду стечајног управника Милутина Протића на које је супервизор у свом извештају указао.

Чланом 3а став 1. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, прописано је да у вршењу стручног надзора Агенција проверава да ли стечајни управник обавља послове у складу са прописима којима се уређује стечај. Ставом 3. истог члана закона прописано је да ако се у поступку вршења стручног надзора утврди да стечајни управник није обављао послове у складу са прописима којима се уређује стечај, Агенција ће изрећи једну или више мера прописаних законом којим се уређује стечај, и то: опомену, јавну опомену, новчану казну, одузимање лиценце.

Чланом 3д став 1. истог закона прописано је да у случају да је у извештају супервизора утврђено постојање неправилности у раду стечајног управника и предложено покретање дисциплинског поступка, супервизор доставља извештај стечајном управнику и дисциплинском већу, као и подносиоцу притужбе уколико је испитивање рада започето по притужби трећег лица. Уз извештај супервизора дисциплинском већу достављају се и списи предмета ради спровођења дисциплинског поступка.

Чланом 3ђ став 1. истог закона прописано је да повреде дужности стечајног управника могу бити лакше или теже повреде дужности. Ставом 3. истог члана закона прописано је да се тежом повредом дужности сматрају већи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које имају значајан негативни утицај и последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица. Тежом повредом дужности сматраће се и непоступање по налогу супервизора као и поновљено или континуирано ускраћивање сарадње овлашћеним лицима Агенције, односно опемогућавање Агенције у вршењу стручног надзора.

Чланом 3е став 2. прописано је да у случају теже повреде дужности дисциплинско веће може изрећи јавну опомену, новчану казну и меру одузимања лиценце. Новчана казна се може изрећи у износу од 100.000 до 1.000.000 динара.

Ценећи утврђене неправилности, дисциплинско веће је оценило да исте представљају веће пропусте и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај, а које су имале значајан негативан утицај и штетне последице на стечајну масу, и на повериоце за износ ненаплаћеног потраживања са каматом, и које по својој природи представљају тежу повреду дужности у смислу 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

Из целокупног поступања стечајног управника произлази дакле, да се у конкретном случају ради о пропустима у раду истог, односно неправилној примени законских и подзаконских одредаби.

Имајући у виду напред наведене неправилности у раду стечајног управника, које се преваходно односе на продају предметног потраживања дана 01.08.2024. године за износ од 64.600.000,00 динара, и поред чињенице да је наведено потраживање досуђено пресудом Привредног суда у Београду П 1053/24 од 01.03.2024. године **у поновљеном поступку у корист стечајног дужника**, у износу од 78.107.150,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2007. године па до исплате, не сачекавши правноснажно окончање предметне парнице, која је окончана доношењем другостепене пресуде Пж 2528/24 од 26.06.2024. године којом је потврђена наведена првостепена пресуда, дисциплинско веће констатује да је стечајни управник поступањем на наведени начин пропустио **да у име и за рачун стечајног дужника наплати досуђено потраживање главни дуг са каматом које је на дан закључења уговора износило 255.944.338,76 динара** од тужених 1. Delhaize Serbia доо, Београд, 2. Delta Real Estate доо, Београд, 3. Ућор-Ехпорт ад, Јагодина и 4. Invej ад Београд, а све имајући у виду да су наведена привредна друштва финансијски стабилна, ликвидна и да послују са добитком, **а које радње и повреде прописа су имале директан негативан утицај и последице на стечајну масу, и повериоце, оштећењем стечајне масе и поверилаца за износ ненаплаћеног потраживања са каматом.** На наведени начин стечајни управник је трећем лицу-купцу потраживања, омогућио да наплати потраживање од тужених што указује да је стечајни управник на штету стечајне масе и штету поверилаца, погодовао трећем лицу да купи наведено потраживање, ради остваривања економске користи, а потом је треће лице даље продало наведено потраживање, чиме је проузроковао директан негативан утицај и последицу на стечајну масу и повериоце стечајног дужника.

Почињеним неправилностима стечајни управник је суштински изневерио основна начела на којима је заснован стечајни поступак, пропуштањем да у име и за рачун стечајног дужника наплати досуђено потраживање главни дуг са каматом у износу од (укупан износ од 255.944.338,76 динара на дан закључења уговора) те на тај начин увећа стечајну масу и намири повериоце. Супротно наведеном стечајни управник је погодовао трећем лицу, што се има сматрати негативном последицом и утицајем. Дакле, у питању су повреде одредби стечајних прописа које регулишу једну од најбитнијих дужности стечајног управника а то је да предузме све мере да оствари највећу могућу вредност стечајног дужника, односно имовине, и омогући најповољније колективно намирење стечајних поверилаца, односно да целокупна имовина стечајног дужника уђе у стечајну масу и буде искоришћена за намирење поверилаца.

Значајним негативним утицајем има се сматрати став и опредељење стечајног управника да је такво поступање законито, чије се последице неминовно испољавају и у осталим стечајним поступцима.

Из наведених разлога конкретне неправилности у раду стечајног управника представљају ТЕЖУ ПОВРЕДУ дужности стечајног управника, у смислу одредаба члана 3ђ став 3. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

Као отежавајућу околност веће је оценило чињеницу да је стечајни управник **свесно починио наведене неправилности.**

Одлучујући о мери примереној за тежу повреду дужности стечајног управника дисциплинско веће налази да стечајном управнику Милутину Протићу из Београда треба изрећи дисциплинску меру ЈАВНА ОПОМЕНА и НОВЧАНА КАЗНА у износу од 1.000.000,00 динара.

Дисциплинско веће налази да је меру јавне опомене потребно у конкретном случају изрећи имајући у виду тежину извршене повреде и чињеницу да се ради о повреди на коју треба јасно и недвосмислено указати да убудуће не би долазило до таквих ситуација.

Поред мере јавне опомене, меру новчане казне у висини од 1.000.000,00 динара дисциплинско веће изриче налазећи да постоји појачана одговорност стечајног управника који је повредио императивне одредбе закона.

Дисциплинско веће налази да је изречена санкција адекватна тежини почињене повреде дужности имајући у виду све наведено и налазећи да ће се оваквом санкцијом постићи да се неправилности ове врсте у раду стечајног управника више не понове.

Приликом доношења одлуке веће је имало у виду и друге доказе, али с обзиром на несумљиво утврђено чињенично стање и наведене прописе, закључило да исти нису били од битног утицаја на доношење евентуално другачије одлуке у овој правној ствари.

Имајући у виду напред изложено, а на основу чл. 3а, 3д, 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, одлучено је као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Ово решење је коначно.

Против овог решења може се покренути управни спор,

тужбом која се подноси Управном суду у Београду

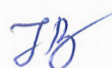
Ул. Немањина број 9, у року од 30 дана од дана достављања писменог отправка решења, са судском таксом од 390,00 динара.

У Београду,
14. мај 2025. године

Председник дисциплинског већа

Бранислав Маринковић

Доставити:

- стечајном управнику
- супервизору
- Центру за финансије
- Центру за опште послове и људске ресурсе
- Центру за надзор и развој професије
- надлежном привредном суду и одбору поверилаца у складу са чланом 26. став 8. Закона о стечају

ЕКСПЕДОВАНО

01.08.2025

